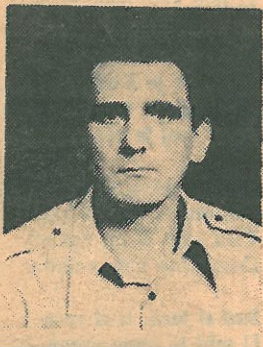

PIŠETA IN UREJUJETA:
LOJZE KOŠOROK
IN PAVLA GRUDEN

KAJ PO DOMAČE...

Ljudem nikadar ni prav. Eden hoče lesen plot, drugi ograjo in opeke. Voditelji ver se kosajo med seboj, ces, kdo Boga bolj pozna. Posebno kristjanske vece vse trde, da poznajo resnico, vendar so vse tako različne, da bi se Kristus, ce bi se kdaj postavil svojo nogo na svet, moral studirati razne teologije, da bi kot clovek mogel najti sebi mesto pri Resnici. Celo rodbinska imena ljuden ne ugajajo, bodisi njihova lastna ali - na primer, moje "sedanje" ime, ki je bilo vedno moje po očetu. Posebno tiste ograje, ki omejujejo cloveku duha, v mojem razumu nimajo prostora. Kdor mi ne da svobodne besede, ta moj prijatelj ni. Ni ga pa tistega, ki bi mi mogel odvzeti svobodno misel.

Spominjam se se tistih let, ko kot otrok nesem smela misliti dalje od domacega praga do priznice, a meni so misli krozile preko vseh meja sveta. Razne vere so mi delale posebne preglatvice. Vse verske sekte, pa tudi krscanske, imajo voditelje, ki trde, da jih je navdihnil Bog. Potemtakem bi tudi jaz lahko zacela novo vero - eno za vse ljudi, v kateri bi clovestvo bilo združeno v duhu okrog Boga. Toda razum mi pravi, da se s prihodom vsake nove vere, clovestvo se bolj oddaljuje od miru. Mene je osvobodila takih ograj moja svobodna misel na Boga. Bog ima monopol na clovestvo, ne mi na Njega. Naj se mi javi tisti, ki Ga res pozna in pripognila bom koleno pred njim. Pršla sam do zaključka, da je odnos med clovekom in Bogom popolnoma oseben. Vere so le pripomočki, napolnjeni z bogu odvratnimi cloveskimi tradicijami, na poti v iskanju Boga. Ni vere v kateri so ljudje vsi enaki. Ni vere, ki bi se mogla vzpostaviti brez nasilstva, bodisi duhovnega ali telesnega, ali oboje. Vsi izmi omejujejo duha clovekevega. Edino tisti izem, ki bo vzpostavil red na svetu bo spostovanja vreden. Skupine, ki za propagando izmova izkoriscajo ime Boga so v velikanski zmoti. Bog ne pozna nobenih izmov.

Svoboda izrazanju mojega duha v slovenski besedi mi je bila odvzeta leta 1964 v Avstraliji, ko sem se nehala strinjati s katolicizmom. Da, poznali ste me v "Mislih", kjer sem priobcevala moje poezije, razne clanke in literarno kritiko. Ko sva s tedanjim urednikom pršla radi moje filozofije navzkriž, sem mu morala vrniti, po osmih letih, pisalni stroj. Tu

se je moje sodelovanje z "mislimi" nehalo. Vendar sva kot cloveka ostala sobra prijatelja vse do njegove smrti, ceprav je vedel, da iscem resnico na svoj nacin. Spostovala sva se.

V srcu mi je bilo takrat neznansko teško. Toliko v pojasnilo tistim bravcem, ki so me poznali v "Mislih" pod imenom Miladinovic, a danes ugibajo ce je Pavla Gruden v "Nasih Novinah" ista oseba. Ista, dragi moji, s to razliko, da sem danes popolnoma svobodna clovek. Naj vam povek kdo je svobodna clovek: Vsaka tista oseba, ki ume v okviru postav, ki se jim vest in razum ne upirata, ziveti po svojih sposobnostih urejeno zivljenje. Kot taka danes pisem v "Triglav", "Novo doba" in "Nase Novine". Hinavciti ne znam. Zagrizenci, ki postanejo suznji izmov, izgube ne samo svobodo, nego tudi prisotnost duha. Postanejo suznji temnih strasti.

Meni pa ime, ki sem ga sprejela z vstopom v zakon, takorekoc ni dalo svobodno dihati. Svobodna in brez strahu sem bila pred SS majorjem v trzaskem zaporu na Piazzia Oberdan, kjer so mi pretili s smrtno kaznijo, (l. 1943) po zaslugi onih, ki so kleceplazili pred Nemci. Svobodnejša sem bila na prisilnem delu v Nemciji (Avstriji), kjer sem tajno risala zemljevide in jih izrocala tajni organizaciji vojnih ujetnikov, da so s pomocjo njih bezali iz taborisc v južno Italijo in, svobodnejša sem bila pred Gestapovci katerim sem pred koncem vojne usla in po trinajstih dneh pesacenja preko nasih planin prispela v domovino. Svobodnejša sem celo bila pred pokvarjeno sosedo, ki je greh svoje hcerke natrpala na mojo glavo in me lazno ovadila nasim oblastem, ki so takrat 1945 l. bile v rokah cestokrat nerazsodnih ljudi, ki so nasedali laznavim ovaduhom.

V boju za moj duhovni in telesni obstanak v mojem zakonu, kjer sem postala last despotnega moza (moja krivica), sem leta 1972 zbežala v Ameriko. Zivljenje je tako hotelo, da je moj moz med tem umrl. Pršla sam nazaj v Avstralijo 7 dni po njegovem pogrebu. V Ameriko sem sla tri tedne pred njegovo smrtjo.

Kakor sem napisala v zadetku tega nasega pomenka, ljudem ni nikdar prav. Nasla se je Slovenka, ki je zatirjevala, da mi je prija-

DR. FRANCE
PREŠERN

Dokler bo le kolickaj Slovencev na svetu, vse do zadnjega se moramo spominjati njegova imena. Dal je nasemu ponizanemu, revnemu, zilavemu, posebno po Nemcih, vse do zadnje vojne zasmehovanemu narodu, prvo klasicno poezijo. Navzlic socialnim krivicam, ki jih je on vred z nasim narodom v tedanji dobi moral trpeti, je ostal kot pesnik popolnoma nepodrejenoga duha. Le takih duhov ustvarjenja nosijo zig resnickih umetnosti. Presern je bil poet umetnik. Pod najtezjimi pogoji v svojem osebnem zivljenju, kjer so ga preganjali ubostvo, samovoljna mati, nesrecne ljubezni, cezmerno uzivanje alkohola in bolezen, je do vrhunca svojih sposobnosti, negoval svoj pesniski dar. Bil je rojen s pesniskim pracutom, saj mu je beseda sama po sebi tekla v stihih.

Tudi v svojem poklicnem zivljenju je imel kaj malo sreče. Njegova mati je na vsak nacin zežala, da bi sin Franc postal duhovnik. Toda Presern se je zavedal, da za ta poklic on nima sposobnosti. Ceprav bi se bil lahko preinacil in uzival vse privilegije, ki jih ta poklic nudi, je krenil svojo pot. Njegovo obzorje je bilo presiroko za možnosti, ki bi mu jih kot pesniku v tadanji dobi mogel nuditi duhovniški stan, ki se je vecinoma podrejal nemskemu oblastem, katere so zatirale slovenski jezik. Bil je pa tudi dovolj posten, da ni imel niti najmanj namena skrtniti polic cerkvenih sluzabnikov, kajti zavedal se je svoje naravne zahteve po zivljenski druzici.

Mislec, da bi v posvetih zadeval mogel sluziti svojemu narodu, si je na nesreco izbral odvetniski poklic, ki je ze v tadanjih casih bil na slabem glasu. Presern, kolikor je bil bister, je bil naiven. Verjel je, da bo kot odvetnik sluzil pravici. Ni pa se spomnil, da odvetniki sluzijo tudi zloincem in, da so posebno zato na slabem glasu, ker so med njimi tudi taki, ki si prilascujejo zaupan jim denar. Pozabil je tudi, da so le nemskularjem bila dana visoka mesta v avstro-ogrskem cesarstvu. Celo v gimnaziji, kjer je bil najodlicnejši student, so mu skusali podmetavati neuspehe.

Vsled svoje erotice preobcutljivosti, ki je dala krila njegovim ljubezenski poezi-

jam, so mu nasprotovale posebno klarikalne sile, zaradi katerih morajo se danes duhovniki ziveti nenaravno zivljenje. Proglasili so ga za pohujsljivega, ker ni skrival svoje osebnosti. Ugledal se je na Byeona-a, katerega zbrana dela so na moji knjižni polici. Kakor Byron, tako tudi Presern ne piseta nicesar pohujsljivega.

Presern je pesnil v najtezji slovenski jezik. Ni imel slovenskih predhodnikov, da bi se ugledal na njih. Moral si je orati ledino. Tu mu je najbolj priskocil na pomoc Matija Cop, ki se je po triletnem studiju filozofije na Dunaju, vpisal v ljubljansko bogoslovije. Cop ga je spoznal z oblikami anticne (grske in rimske) klasice literature. Presern je skusal pronikniti cim globlje v poezijo clovestva. Studiral je vse od antike do romantike v kateri se je ugledal na spanske in italijanske oblike. Da bi se slovenski jezik resnicno vkultural, torej da bi mogel nasa literatura, ki se je do tedaj razvijala največ v nabozni in poucni knjigi, zaslužiti sebi mesto v svetovni literaturi, si je Presern zežal, da v slovenscini ustvari kar je cloveski poetični duh od antike do romantike ustvaril. Presern je tedaj ustvarjal v oblikah, ki so mu bile poznane iz studijev in ki so bile v tadanji dobi v svetovni literaturi, vendar pa ni nikdar zasel v nikako tujo literarno smer, nego je ustvarjal iz sebe in iz opazovanja tedanjih razmer v Sloveniji.

Presern ni ustvaril vec od 150 pesmi, vendar je v to malo stevilo vlil vse svoje trpljenje, krivice, ki so se nasemu ljudstvu godile v tadanjem politinem in druzabnem sistemu in, klice iz svoje ljubezni do domovine k zdruzitvi bratov v borbi za svobodo. Vander v tedanji dobi slovenske zaostalosti pod pritiskom klerikalnih in germanskih sil ni nase razumevanja. Kot poet revolucionarnega duha, je dal poleta svojemu hrepenenju po svobodi clovestva, v sljedeih stihih, v katerih zeli vsem narodom ki hrepene docekati dan, da, kodar sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan, da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak.

P.G.

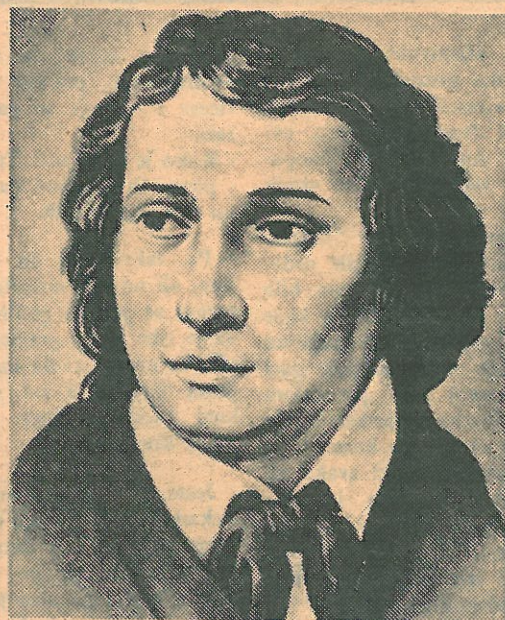
svojega lastnega podpisa.

Tako, dragi moji, zdaj veste kdo sem. Iskrena hvala za vase zanimanje. Oglasite se se, kadar vam srce tako pozeli.

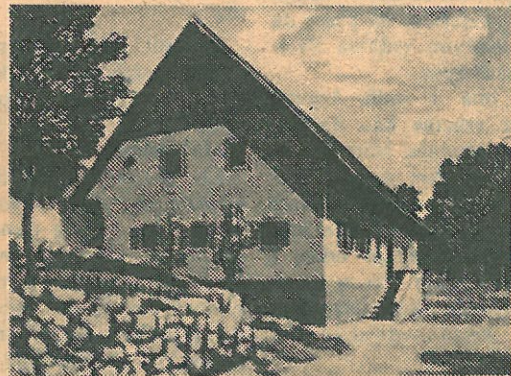
Pavla Gruden

PREJELI SMO

Mt. Isa... V roke mi je prisel list, ki nosi ime NASE NOVINE, v katerem imas tudi ti in ga. Pavla Gruden svoj kot. Cestitam! Hotel bi vedeti sledece: namrec ze pred leti sem zasledil prispevke v Mislih, katere sem rad cital. Pisala jih je Pavla Miladinovic. Zanima me, da

PREŠERN IN
TEMNE SENCE

FRANCE PREŠEREN

FRANCE PREŠEREN

rojstna hiša

Slovensko drustvo Sydney se ze mesece marljivo pripravlja na izredno in edinstveno slovesnost, ki bo v prostorih omenjenega srustva. Napovedali so vedneve slovesnosti, da res vsi Slovenci dostojno sprejmemo nasegavelikana slovenske poezije, Franceta Preserna. Poleg ostalih slovesnosti, bodo odprli razstavo in knjižnico, kot visek praznovanja pa bo v nedeljo 12. februarja odkritje pepsja Franceta Preserna.

Da pa ne bi vse priprave potekale normalno in primerno v vzdušju velikega in pomebnega dogodka, je jasno, da mora tudi v to veselje pasti grenka kaplja pelina. Ze nad dvajset let, od obstoja drustva, vso njegovo delo spremljajo temne sence. Te crne sence se vidno pojavljajo vedno in povsod, posebno kadar si uboga slovenska raja, predrzne kupiti svoje lastno zemljisce, kadar si hoce postaviti svoj dom ali pa postaviti svojim pesnikom in pisateljem spomenike. Te temne sence se rade za kulisami, predvsem, kadar posten in zaveden rojak in odbornik gara in doprinasa svoj delez skupnosti. Pojavijo se kot demoni, ko je raja nekaj naredila, zgradila, postavila ali pripravila. Niti ne pridejo, da bi te sadove pozeli, ne, nego, da jih nekompromisno uni-

cijo. Star pojav, kot je stara nasa slovenska emigracija v Sydney in kot je staro Slovensko drustvo. Vedno se pojavijo ob pravem trenutku, celo vclanijo se, znajo sem ter kdaj pa kdaj kaj napisati.

Znajo se spretno poslužiti malovernih in postenih navizev. Slicujemo masovne mitinge iz izredne obce ter jih znajo spretno zezirati, kjer v imenu "svobode, vere ter v borbi proti komunizmu", delajo zmedo med ubogo, "neuko" rajo! Ce je potrebno se poslužijo trikov in sodisc. Poznamo jih, saj so med nami ze skoro 30 let. Dobro nam je poznana njihova "vnema" za slovensko stvar! Ti samozvanci nam hocejo biti "narodni voditelji"!

Tudi ob pripravah na Presernovo proslavo so se pojavile te temne sence in stopile izza kulis preko na delo. Predobro nam je v spominu datum 26. julij 1971, ko so v Canley Vale sklicali množicni "sejem", isto so ponovili te dni na istem prostoru, z isto komedijo. Raji je bilo dovolj, niso se ustrasili niti navzocnosti samega senatorja in njegove "visokosti" in ta raja je odločno rekla; dovolj je te komedije: "danas slovenska gospoda in nikdar vec"! No ja, cez sedem let vse prav pride...

L.K.

ni morda prav ona taista, samo da je sedaj presedlala nazaj na deklisko ime? Ako je tako kot mislim, potem ti obljudbam, da bom od sedaj stalen citalec vajinih dopisov.

Lep pozdrav,
Mirko Brencic

Odgovor Dragi Mirko, imas dober nos, da prepoznas cloveka po stilu pisanja. Ni

cuda saj si bil tudi ti svoje case dopisnik Misli, tako Pavla, jaz in se mnogo drugih. Vendar za pisce takega kova, kot smo mi, verski mesecnik nima prostora. Sma nemara le malce svobodnidelnih in revolucionarnih misli. Da, Pavla je ze nekaj let "vesela vdova", vendar ne delaj si kakrsnih koli iluzij!

Lep pozdrav, L.K.

PREŠEREN - SS - bralen

NAŠA REPORTAŽA

RIBARI REMSGEJTSKE SKELE

Dok stanovnici Evrope i Amerike prezivljavaju jednu od najzescih zima u posljednjih dvadeset godina, ovde, u Australiji je "naopako" - vladaju zestoke vrućine.

Sa izuzetkom par "nestasnih dana" posljednjih nedelja, vreme je uglavnom bilo lepo i toplo. Kada se kaže toplo, onda zaista mislimo TOPLO. Vreo vazduh gusi prsa, znoj teče po celom telu, coveku naprosto dodje da iskoci iz svoje kože...

U ovoj situaciji svako se snalazi kako zna i ume: neki traze izlaz iz ovakvih vrelina u hladu debelih senki, po izletničkim mestima, uz hladno pivo i rostilj ("barbekju", kako su mnogi nasi ljudi privikli da zovu rostilj), drugi su navalili na plaze da bi u hladnim vodama Pacifici nasli spas.

Ali, ima i onih kojima ovakve vrućine kao da uopšte ne smetaju. Mirno, sede oni na visokoj ogradbi zastitnih ograda - skela koje kupace stite od napada morskkih pasa. Bacaju udice i strpljivo cekaju - to su ribari Remsgejtske škole (Ramsgate je mesto nedaleko od Rokdela).

Pored par Grka, Italijana, Libanaca ovde vreme provode uglavnom nasi ljudi.

Bacaju udice, mirno cekaju da bi ribe zagrizle i... sale se. Sale se na racun nekoga

koji nije uspeo da uhvati nijednu ribu, pricaju vrcave viceve i - znoje se na ovoj zezi.

- Kako je zemljaci? Trza li? - pitam ih sedajuci na zicanu ogradu, do njih.

- Pa, tako... Ne da nema, ima, ali ne kao nekada. Eh, secam se proslh godina kada je ribe bilo i previse - za tili cas mogao si da napunis punu kablicu i da sretno kuci ides - uzdisse jedan cica kraj mene.

- Jeste, - dodade drugi. - Nekada je bilo mnogo ribe u ovim vodama, ali danas je drugacije. Naleti po neka, zgrabi meso, pa ako je uhvatis - uhvatis, a onda cekaj satima da bi pogovo "udarila".

- Ja mislim da vi preterujete - rece jedan stari brko. - Riba, to ti je kao lutrija... Kada ima, ima, a kada nema - nema...

- Eh, ponovo uzdisse cica, secajuci se nekih vremena. Idem ti ja jednog dana na Djordjevu reku (verovatno misli na George River, pa kao sto nasi znaju, preokrenu englesku rec kako nama odgovara). Odaberem lepo mesto i bacim udicu. Cekam. Nema nista. Ponovo bacim udicu, pa opet nista.

Vec ljutit, bacim i po treci put. Odjednom konac se zategne. Skocim na noge i

počem vuci. Vucem, a ono tesko, sve u sebi mislim zakacila se neka velika ribetina. Pozovem suseda i on mi pritekne u pomoc. Vucemo... vucemo, kad ono na kraju ispadne neki veliki dusek, bacio neko u reku.

- Ha...! Ha...! Ha...! - smeje se stari brko. Uzalud vam je bilo to vase vucenje i mucenje...

- Cekaj! Nije to kraj, - prekida ga cica. Kada smo izvukli dusek, a ono dve velike KING ribe leze na njemu. Izgleda USPAVALE SE na ugodnom lezaju. - Uхватim ti ja njih, jednu meni, jednu prijatelju pa kuci na przenje.

- Ha...! brko se ponovo smeje shvatajuci da se cica samo sali sa njime.

Smeje se brko, smeje se cica. Svi se smeju. Sve okolne ribare zahvatio neki zarazni smeh. Libanci, Grci podskakuju na skeli, krevelje se, a ruku na srce, nezaju zbog cega. Smeju se svojoj ribarskoj sreći, vrućini, vremenu koje prolazi.

I dok sunce polako prolazi preko zenita i pocinje da zalazi prema zapadu, ribari Remsgejtske škole jedan po jedan odlaze kucama noseći ono malo ribe sto su uhvatili, nadajuci se da ce drugi dan biti bolji, da ce narednog dana riba bolje gristi...

M. Balalovski

"GLAVNI" JEZICI

DRAGE "NASE NOVINE"

- Pocetak Vam je odlican. - Samo malo vise humora - po mogucnosti.

- Ako je moguce otvorite rubriku "Kosmos" i objavljujte sto vise o savremenim otkricima iz oblasti kosmosa.

- Vodite racuna o gramatickim greskama, jer novine treba da budu, ne samo informativne, vec i poucne.

- Posto je srpsko-hrvatski jezik glavni i sluzbeni jezik u nasoj domovini, smatram da "Nase Novine" treba da budu pisane samo na tome jeziku, a ne pojedine stranice na makedonskom, slovenackom i sl. jezicima, jer se time stvara izvesna zbrka, a svaki Jugosloven zna da cita ono sto je napisano na Srpsko-Hrvatskom jeziku. Na kraju krajeva, Vas, kao i svih nas je cilj da se jugoslovenski narodi zbliže i da se izbrisu sve razlike izmedju njih, a ne da se isticu. Pisati o svim nasim republikama, - to je dobro, a pisati na svim jezicima

nase divne domovine, - to je nemoguće, ili u najmanju ruku vrlo komplikovano.

Puno sreće i dugu egzistenciju Vam zeli Vasilije Mitrovic Coober Pedy, S.A.

Postovani Gosp. Mitrovicu, Toplo se zahvaljujemo na Vasem pismu, pohvalama i dobrim zeljama. Medjutim, u interesu istine i objektivnog informisanja nasih citalaca (i nasih doseljenika u Australiji) neophodno je da ukazemo na neke bitne cijenjenice:

- Od vases odlaska iz starog zavicaja u Jugoslaviji su se dogodile znacajne i kapitalne promjene;

- "Srpsko-Hrvatski", kako ste naveli u svom pismu, NIJE GLAVNI NITI SLUZBENI JEZIK. Naime, u Jugoslaviji vise ne postoje "GLAVNI" jezici. Svi jezici su ravnopravni i na jezicima svih naroda obavlja se sva sluzbena, sudska i ostala korespondencija. Jedino u Armiji, radi lakseg komandovanja [kao prelazna mjera]

ra] upotrebljava se Srpski i Hrvatski jezik. Ako je 22 miliona stanovnika Jugoslavije prihvatilo i POZDRAVILA ovakav sistem zivota i medjusobne komunikacije, kakvo pravo imamo nas 300.000 koji zivimo u Australiji, da odredjujemo drugaciju mjerila. Medjutim, tacno je da je nekada, davno, bilo onako kako ste naveli u Vasem pismu.

Slazemo se da je tesko i komplikovano pisati na cetiri jezika, ali i ZIVOT JE KOMPLIKOVAN, pa kada smo se vec odlucili da izdajemo novine - onda cemo ih izdavati ili onako kako treba ili - NIKAKO.

Vase preporuke su nam dobro dosle i redakcija ce ih imati u vidu u toku daljeg uredjivanja lista. Radovalo bi nas ako nam se javite uvijek kada nadjete za shodno. Jer, samo objektivno i javno suceljavanje misljenja i stavova moze dovesti do "pravljenja" kvalitetnog lista.

Vase - "NASE NOVINE"

PODRŠKA NOVOM LISTU

Postovani Urednici!

Uzela sam pravo da u vase (ili nase) ime napisem nekoliko stihova na temu "Nase Novine". Nadam se da mi ne zamjerate, pa vam ih, evo, saljem.

Usput pozdravljam pokretacki odbor, jer nesto naseg nam je odista potrebno, naravno, pod uvjetom da nase i ostane. Sa ovim ni malo ne ponizavam ostalu nasu stampu. Dapace, volim i postujem svaki list pisan na meni, razumljivom jeziku, jer svaki od tih listova dao je mnogo nasim ljudima izgubljenim izmedju nerazumljivih rijeci stranog jezika.

Da li prihvatam ili neprihvatam neki clanak koji neki list donosi to je druga stvar. O tome odlucuje sam citalac. Prema dosadasnjoj percepciji vjerujem da u "Nasim Novinama", kao sto je to slucaj i u jos nekim nasim listovima, nece doci do objave clanaka koji bi vrsili negativan utjecaj. Da konkurencija povecava kvalitet svima nam je jasno, stoga je pojava novog lista, vjerujem, podrzana od vecine citalaca. Zelim Vam mnogo uspjeha u daljnjem radu.

S povjerenjem
Olga Sokac Pajvancic

NAŠE NOVINE

Cekala sam na taj cas da cujemo novi glas. Sto ce pisat za zemljake, rasonode bice svake.

Da cujemo dobre rijeci bolnu dusu da nam lijeci da se cuju sve novine iz nove i stare domovine.

Svako se na nesto zali, svima nama nesto fali. Od uvijek je tako bilo, nekom krivo nekom milo. Svi smo brate mi zemljaci u prosjeku svi seljaci. U korjenu iz dubine svi iz jedne domovine.

Tu se radi tu se zivi uvijek smo za nesto krivi, domacin se samo smijesi bas u tom i jesu grijesi. Dok se zemljak uvijek jezi, od rođenog, stalno bjezi.

U tudjem hladnom svijetu Na petome kontinentu, mnogo tuge mnogo boli, za rođenom grudom sve nas srce boli, jer je svako voli.

Bratsku prijateljsku ruku jedan drugom dajmo iz proslosti krive rijeke mi ne ispravljajmo.

Svi smo mi zemljaci jedno sunce sve nas grije. Ko tako ne misli Nigdje sretan nije.

Ne, trazimo utjehu pokraj vina pune case. Procitaj sto pise za svakog zemljaka to novo izdanje TE NOVINE NASE.

Dana Vukovic, Vic.

NAŠE NOVINE

Zelimo svakom dati ono sto zeli. Nek svak uzme ono sto ga veseli. Ne zamjerimo susjedu ako se o njemu pise, jer vec sutra, o nama, pisat ce se vise.

Tracke i vracke ostavite kući. Mi najmanje zelimo kumovati tuci. Da budemo nasi, to nam je ideja i potreba stvarnih jasna refleksija.

Pricajte nam nase dileme i probleme. Recite gdje plodi plemenito sjeme. Skupa cemo lakse svaki izlaz naci i na svjetlost sunca sretniji izaci.

Prava velicina plemenitog roda je u bratskoj slozi sa vise naroda!!!

Olga Sokac Pajvancic

AUSTRALIO

Zivela si hiljade vekova, Sakrivena daleko od nas, Sad si nasa majka nova, U tebi smo nasli spas.

Privlacna si lepoticе, Kapetan je Kuk to znao. Da pogleda tvoje lice,, Zivot svoj je zato dao.

Svi smo tebe zavoleli, Cuvamo te mi svi sada. Tebi smo se mi zakleli. Domovino nasa mlada.

Sad si jaca, ti si veca, U tebi je puno cveca. Postala si lepsa, mladja, Kao sunce kad se radja.

Australijo, zemljo lepoticе. Skini veo s tvoga lica. Da nas vidis, ljude tvoje, I da nam se srca spoje.

Vera Horvat, NSW

BIT' CE SVE U REDU

Mnogo sam puta pogrijesio i mnogo sam se puta popravljao, da, i koliko puta tuzan sam bio i u sebi po sto ponavljao: "Bit' ce sve u redu, bit' ce sve u redu."

Umoran sam, zelim malo sreće, ipak sretan ne mogu biti tako daleko od kuće, daleko od kuće i moram svoju bol u sebi kriti.

Ne znam za dusu tuzniju od mene. Nemam prijatelja koji osjeća kao ja, ne znam za san ljepsi od sjene, nemam snage kao nekad sto sam imao ja.

Bit' ce sve u redu, bit' ce sve u redu, opet iste rijeci ponavljam sebi, nije sve u ljubavi i mladosti i medu, za samo malo njeznosti obracam se tebi.

Zivjeli smo lijepo tako kratko i ponekad se sjetim puta kojim putujemo, nije u zivotu sve toliko glatko, ali ipak, za necim ili nekim ponekad ludujemo.

Ljubomir Sabados
9/110 Woodburn Rd.
Berala N.S.W. 2141

Drago Urednistvo!

Posto sam poceo da pratim Vas list "Nase Novine" od prvog broja zeleo bih da Vam cestitam na odlicnom startu i posto ste objavili da zelite dopisnike, javljam se sa jednom od stotine pjesama koje sam sastavio kroz niz proslh godina [10. godina, da budem tocan]. Nadam se da cete imati mjesta da je objavite.

Unaprijed zahvaljujem i sretno ubuduce!

PUTNIČKA AGENCIJA

BALKAN
4 BELVEDERE ARCADE
CABRAMATTA
TEL. 727-0305

PUTOVANJA,
PLOČE,
KNJIGE,
NOVINE,

Jedina agencija u zapadnom delu Sydney-a koja snabdeva etnicki radio sa najnovijim plocama. Putovanja, ploce i kasete. Knjige i sve vrste novina.

TAKODJE I NA STAROJ
ADRESI 13, SCOTT ST.
LIVERPOOL
TEL. 602-7934

L Šaric Auto Škola

Nudi Vam povoljne uslove da dobijete VOZACKU DOZVOLU

Za: Automatik, mijenjac, kamion, kao i semitrazilju uz vrlo povoljne uslove i niske cijene. Zainteresovani nazovite na Tel. 606-5246 ili Pisite na Adresu: P.O. Box 346 Cabramatta N.S.W. Mozete polagati na Vasem jeziku.